

ת"פ 70062/03/23 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים נגד תסנים זוקש

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 70062-03-23 מדינת ישראל נ' זוקש(עצור/אסיר
בפיקוח) ואח'

לפני בעניין:	כבוד השופטת פנינה נויבירט המאשימה
נגד הנאשמים	מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים ע"י ב"כ עוה"ד יעל ריצ'קר
	1. תסנים זוקש ע"י ב"כ עוה"ד מאזן איוב 2. דיאא טבאחי

גזר דין - נאשמת 1

א. רקע כללי

1. נאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירת סיוע לסחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון שכלל, כאמור, את תיקון כתב האישום, ללא הסכמות לעניין העונש.

2. **עיקר עובדות כתב האישום המתוקן** - לפי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן, נ.פ. 72-22 שימש, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כסוכן מטעם משטרת ישראל (להלן: "הסוכן"). בין הסוכן לווליד חסן (להלן: "ווליד") היכרות בת כ- 15 שנים, על רקע חברותם. בין הסוכן לנסים עקאד (להלן: "נסים") היכרות. בין נסים למוחמד בוסטאמי (להלן: "מוחמד") היכרות בת כשנתיים על רקע עבודה משותפת.

במסגרת הקשר בין הסוכן לווליד ולנסים, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ביצעו הנאשמים והסוכן עסקאות בהן מכרו הנאשמים לסוכן כלי נשק, ואבזרי תחמושת לנשק בתמורה כספית.

3. לפי עובדות אישום 1, כשבועיים עובר ליום ביצוע העסקה, במועד שאינו ידוע למאשימה, שוחח ווליד עם הסוכן.

עמוד 1

במהלך השיחה התעניין הסוכן ברכישת אקדח. בהמשך לכך, למחרת, שוחח ווליד עם הסוכן על מנת לתאם ביצוע עסקה, ונסים שלח לסוכן תמונות של אקדחים.

בימים שלפני ביצוע העסקה, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, תיאמו ביניהם ווליד והסוכן כי הסוכן ירכוש שני אקדחים מנסים ומוחמד בתמורה לסך של 30,000 ₪ וכן בתוספת תשלום של 9,000 ₪, שיחולק בין ווליד, מוחמד ונסים. עוד תיאמו, כי העסקה תבוצע ביום 19.1.23 בסביבת היישוב אלפי מנשה.

ביום 19.1.23 שוחח הסוכן עם נסים ומוחמד על מנת לתאם הגעה למקום המפגש. אחר כך, סמוך לשעה 13:00 יצא הסוכן מירושלים ברכבו למקום המפגש. הסוכן המתין לנסים ולמוחמד למעלה משעה, במהלכה שוחח עם נסים בשיחת וידאו, בה הראה נסים לסוכן את שני האקדחים.

כחלוף כשעה הגיעו נסים ומוחמד לנקודת המפגש ברכב מסוג קיה שחורה (להלן: "הקיה"). בקיה נהגה הנאשמת. נסים החזיק בנסיעה תיק ובו שני נשקים מסוג אקדח הזנקה KUZUY, מודל 911, קליבר P.A.K.9 mm, שהוסבו לירי תחמושת קליעית, ושכוחם להמית (להלן: "האקדחים"). וכן מחסניות מתאימות לאקדחים, אותם ראתה הנאשמת במהלך הנסיעה. עם ההגעה למקום המפגש יצא נסים מהקיה, כשהוא אחוז בתיק עם האקדחים והמחסניות, נכנס לרכב והציג לסוכן את האקדחים.

בהמשך לכך, נסעו השניים ברכב. לאחר כמספר דקות ירה הסוכן כדור באוויר באמצעות כל אחד מהאקדחים על מנת לבדוק את תקינותם. כשראה הסוכן כי האקדחים תקינים ופועלים, חזרו השניים למקום המפגש, שם קרא נסים למוחמד, שנכנס גם הוא לרכב. בשלב זה שילם הסוכן לנסים ולמוחמד סך של 38,000 ₪ תמורת האקדחים והמחסניות, אחר שהפחית 1,000 ₪ מהסכום שהוסכם עקב איחורם בהגעה למקום המפגש.

בתמורה להסעת נסים ומוחמד לעסקה שילמו השניים סך של 400 ₪ לנאשמת.

במעשיה האמורים סייעה הנאשמת לסחר בנשק ובאביזר נשק ללא רשות על פי דין.

ב. תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר שערך שירות המבחן מיום 12.9.23 תוארו נסיבות חייה של הנאשמת, משפחתה, יחסה למעשה העבירה וכן ביצע שירות המבחן הערכת סיכון בעניינה ואמד את הסיכוי לשיקומה.

הנאשמת, בת 29, גרושה ואם לארבעה ילדים, שהתגוררה בבית הוריה בלוד טרם מעצרה ועבדה בחברת מזון. הנאשמת נעצרה ביום 14.3.23. ביום 6.6.23 שוחררה למעצר בית מלא באיזוק אלקטרוני בפיקוח בני משפחתה וניתן בעניינה צו פיקוח מעצר עד ליום 6.12.23.

הנאשמת היא בת הזקונים מבין שלושה ילדים במשפחתה. קודם למעצרה סעדה את אימה, הסובלת מאתגרים בריאותיים, לצד יציאה לעבודה.

5. הנאשמת נולדה וגדלה בירדן. במהלך שנות ילדותה חוותה הנאשמת מעברים תכופים בין מגורים בישראל לירדן. אמה חזרה לישראל בגפה בהיות הנאשמת ילדה צעירה. הנאשמת ואחיה התגוררו לסירוגין בחזקת אביהם בירדן או בקרב משפחת אמם בישראל (היחסים עם המשפחה תוארו כרעועים). בשלב מסוים, בהיותה בת 13, עברה המשפחה להתגורר בבית הסבים בישראל. הנאשמת תיארה קשיים משפחתיים וכלכליים מרובים. בשל המעברים התכופים בין ירדן לישראל לא הגיעה הנאשמת באופן סדיר לבית ספר. היא נשרה ממסגרות חינוכיות לאחר 11 שנות לימוד והחלה לעבוד בגיל צעיר לפרנסת המשפחה.

כעולה מתיאורי הנאשמת, בגיל 15 היא אולצה על ידי דודיה להינשא לגבר המבוגר ממנה ב-14 שנים שהיה נשוי לשתי נשים נוספות. בגיל 20 התגרשה הנאשמת, לדבריה בשל קונפליקטים בנישואין, על רקע מעורבות הגרוש בפלילים ונוכח אלימות שנקט כלפיה. ארבעת הילדים נותרו בחזקתה, אך כחלוף שנתיים לקח הגרוש את הילדים ללא הסכמתה לחזקתו, ומנע ממנה קשר עימם. הנאשמת מסרה כי אין ביכולתה להחזיר את ילדיה לחזקתה. עוד עדכנה הנאשמת, כי היא מנהלת קשר זוגי מזה שבע שנים, ללא מגורים משותפים, וכי בן זוגה תומך בה ומסייע לה כמיטב יכולתו.

6. הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות, ולא נרשמו לחובתה הפרות של תנאי שחרורה.

הנאשמת הודתה במיוחס לה, קיבלה אחריות על מעשיה וביטאה צער וחרטה על מעורבותה בפרשה. הנאשמת תלתה מעורבותה כאמור בלחצים כלכליים בהם היתה נתונה וטענה כי פעלה על מנת להפיק רווח כספי מהיר לשם שיפור מצבם הכלכלי של בני משפחתה. היא תיארה היכרות עם נאשם 2 במסגרת עבודתם, וטענה כי פעלה מתוך תחושת שייכות. הנאשמת הבהירה כי כיום אינה בקשר עם הנאשם 2, ביטאה הסתייגות משימוש בנשק והבנה כי פעלה לא שיקול דעת באשר להשלכות על עתידה. הנאשמת שיתפה במצב כלכלי ורגשי ירוד בשל ההליך המשפטי המתנהל נגדה, לצד צבירת חובות וביטול הליך איחוד תיקים בהוצל"פ בשל הפקעת הסדר תשלום בתקופת מעצרה. הנאשמת הכירה במחירים שהיא ובני משפחתה משלמים בגין מעשיה.

7. כגורמי סיכון מנה שירות המבחן את חומרת העבירה המיוחסת לנאשמת, את התרשמותו כי היא מצויה בשלב ראשוני של הבנת חומרת העבירה המיוחסת לה וכן את קווי האישיות הבלתי מגובשים המאפיינים את הנאשמת, את רצונה בסיפוק צרכיה המיידים ואת הצורך שלה ב"כסף קל" ומהיר, צורך בתחושת שייכות, שלא נשלל במקרה זה, וכן קושי של הנאשמת להציב לעצמה גבולות ברורים והתנהלות ללא חשיבה על השלכות מעשיה. גורמים אלה עמדו ברקע הסתבכותה בפלילים.

כגורמי סיכוי מנה שירות המבחן את היות הנאשמת נעדרת עבר פלילי, את התרשמותו כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבורה, את הודאתה באשמה ולקיחת האחריות על מעשיה, תוך ביטוי חרטה ובושה, והכרה במחירים אותם הנאשמת משלמת בשל התנהלותה, וכן הכרתה, אף אם באופן ראשוני, בקיומה של התנהלות בעייתית בקשר לעבירות.

שירות המבחן ציין עוד התרשמותו מהיעדר דפוסים עבריינים מושרשים, וכן ציין את שיתוף הפעולה של הנאשמת עם שירות המבחן עד כה, היעדר אינדיקציה להפרת תנאי השחרור ונכונות מצידה להמשך הטיפול, כפי שהומלץ.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו תשולב הנאשמת בתכנית מטעם שירות המבחן וכן תיבחנה אפשרויות טיפוליות נוספות שעשויות לקדם את מצבה.

8. באשר לשילובה של הנאשמת בתכניות שירות המבחן - הנאשמת הופנתה במקור על ידי שירות בתי הסוהר לתכנית "מנטורינג" - תכנית הכשרה שתכליתה העצמה וחיזוק צעירות שחוו מצבי קושי ומצוקה. נכון למועד הגשת התסקיר טרם החלה התכנית.

9. בדיון שנערך ביום 7.1.24, שהיה קבוע במקור למתן גזר דין, לאחר שבאי כוח הצדדים טענו לעונש, ומתוך התחשבות בהליך הטיפול בו החלה הנאשמת, קבעתי כי שירות המבחן יגיש תסקיר משלים בעניינה של הנאשמת ובמקביל נשלחה הנאשמת לממונה על עבודות השירות לשם הכנת חוות דעת בעניינה.

מתסקיר שירות המבחן המשלים מיום 25.3.24 עולה, כי הנאשמת שולבה ביום 21.1.24 בקבוצה המיועד לנשים עוברות חוק המתקיימת אחת לשבוע. עד כה השתתפה בעשרה מפגשים והיא עתידה להמשיך בתכנית. כמו כן הנאשמת מקבלת שעות חיזוק בעברית על ידי משתתפת נוספת בקבוצה. הנאשמת משתתפת פעולה עם שירות המבחן, ואין אינדיקציה לכך שלאורך התקופה הממושכת בה היתה הנאשמת נתונה בתנאים מגבילים היו הפרות תנאים מצידה.

שירות המבחן תיאר כי הנאשמת מצויה בשלב הראשוני של התהליך הטיפולי. היא מתחילה לבחון את התנהלותה ובחירותיה, משתתפת בעולמה, לוקחת חלק פעיל בשיח הקבוצתי, ונעזרת במידת יכולתה במשתתפות אחרות. לצד זאת תוארו קשים רבים עמם מתמודדת הנאשמת, הנובעים מתנאי המגבילים, דינמיקה משפחתית מאתגרת, וכן קשיים כלכליים משמעותיים. שירות המבחן הרחיב אודות הידרדרות מצבה הרגשי והנפשי נוכח הימשכות ההליך המשפטי והתנאים המגבילים בהם היתה נתונה, כמפורט בתסקיר המשלים.

10. בשקלול נתונים אלה, התרשם שירות המבחן כי הסיכון להישנות העבירות מצד הנאשמת פחת, וחזר על המלצתו להטלת ענישה שיקומית, ולצו מבחן למשך כשנה, במהלכו תמשיך הנאשמת את השתלבותה בקבוצה בשירות המבחן, לצד מאסר על תנאי ועונש מוחשי של מאסר בעבודות שירות.

11. בעניינה של הנאשמת התקבלה חוות דעת של הממונה על עבודות שירות לפיה היא נמצא מתאימה לביצוע עונש זה, במגבלות קלות הנובעות מאילוצים רפואיים שפורטו.

12. ב"כ המאשימה עמדה על כך שמדובר בתיק המהווה חלק מפרשיית סוכן. במסגרת העסקה בה סייעה הנאשמת נמכרו שני כלי נשק ומחסניות. לדבריה, מדובר בסיוע ברף גבוה. זאת בהינתן כי הנאשמת סייעה מתוך מודעות לתכלית הנסיעה ולכך שמדובר בעסקת נשק.

בתי המשפט עמדו בפסיקותיהם על הצורך בהחמרה בהרתעה בעבירות נשק ובענישה מחמירה בעבירות אלה, ובכלל זה גם בסיוע בעבירות נשק.

לאור זאת עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם הולם שנע בין 20 חודשי מאסר בפועל ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ציינה כי לנאשמת אין עבר פלילי, אך מאידך גיסא לא ניתן לכנות את ההליך שעברה הנאשמת כהליך שיקומי משמעותי. ב"כ המאשימה הפנתה בהקשר זה למספר אמירות בתסקיר שירות המבחן המעידות על גורמי סיכון, בהן היות הנאשמת מצויה בשלב ראשוני של הבנת חומרת העבירות המיוחסות לה, ומתמודדת עם קושי בהצבת גבולות ברורים. ב"כ המאשימה טענה כי הערכת הסיכון אינה עולה בקנה אחד עם המלצת שירות המבחן, שלדבריה היא נעדרת בסיס ואינה מתיישבת עם הענישה הנוהגת ונסיבות התיק. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשמת לא עברה הליך טיפולי משמעותי, לבטח לא הליך המצדיק חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום.

לאור האמור, טענה ב"כ המאשימה כי יש למקם את הנאשמת בשליש התחתון של מתחם העונש, אך לא בתחתיתו, ולגזור על הנאשמת 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה מרתיע.

13. לדברי ב"כ הנאשמת, כעולה מסעיף 4 לכתב האישום, לנאשמת לא היתה מודעות בתחילת הנסיעה לתכלית הנסיעה, אלא רק לקראת סוף הנסיעה, כאשר נאשם 2 פתח את השקית והיא ראתה את הנשקים. חלקה של הנאשמת בפרשה לא היה משמעותי, והיא לא נטלה חלק בעסקת הנשק, ואף לא היתה מודעת לכך שמדובר בעסקת נשק עד לסוף הנסיעה.

ב"כ הנאשמת טען עוד, כי הנאשמת הודתה בחלקה בפרשה, ובכך שכאשר ראתה מה יש בשקית עדיין המשיכה בביצוע במעשה. אך הוא שיער כי יתכן שהנאשמת המשיכה כי פחדה לעשות משהו בניגוד לרצונם של המעורבים האחרים, או מחמת תאוות בצע - נוכח התשלום בסך של 400 ₪.

אין המדובר בעבריינית קלאסית, או באדם שצריך למצות איתו את הדין. הנאשמת גדלה בנסיבות חיים קשות מאוד, הגובלות בהתעללות עוד בילדותה. הנאשמת גרושה ואם לארבעה ילדים, מתמודדת עם אתגרים משפחתיים קשים, בהם

סירובו של הגרוש לאפשר לה לראות את ילדיה. אך חרף האתגרים עימם מתמודדת הנאשמת לא הסתבכה בפלילים עד המקרה דנן, והתאמצה לתפקד באופן תקין במישורי חייה השונים.

ב"כ הנאשמת פירט את תקופת מעצרה של הנאשמת וכן את התקופה בה היא נתונה באיזוק אלקטרוני - עד היום. ב"כ הנאשמת עמד על הקושי בשהייה במעצר באיזוק אלקטרוני, אף כי זה אינו מקדמה על חשבון העונש ולא נחשב כימי מעצר. עוד ציין, כי לכל אורך תקופת האיזוק האלקטרוני לא היתה הפרה של תנאים מצד הנאשמת. ב"כ הנאשמת עמד על נסיבות חייה הקשות של הנאשמת, בעודה נדרשת לגלות אחריות כלפי המשפחה ואף לשאת בנטל פרנסתה, ופירט את המחיר הכבד ששילמה הנאשמת על מעורבותה בפרשה, ובכלל זה הצטברות חובותיה בהליך ההוצל"פ.

ב"כ הנאשמת הפנה לתסקיר שירות המבחן, ובכלל זה לתיאור עברה המורכב של הנאשמת, להיעדר עבר פלילי לנאשמת, לחרטה ולבושה שביטאה ולמחיר שנדרשה לשלם בגין מעשיה. כמו כן הפנה ב"כ המאשימה להמלצת שירות המבחן. לדבריו, הנאשמת התחילה הליך טיפולי. אם ההליך לא ימוצה קיים סיכוי להישנות העבירה.

ב"כ הנאשמת טען למתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל. עוד טען לחריגה ממתחם הענישה המקובל במקרה דנן. ב"כ הנאשמת ביקש כי בית המשפט יתחשב בנטען לעיל, כמו גם מצבה הרפואי של הנאשמת, יסתפק בימי מעצר של הנאשמת ויטיל עליה צו פיקוח לתקופה של שנה באופן שיאפשר לה למצות את הליך השיקום.

ד. קביעת מתחם העונש ההולם

14. בהתאם להוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין, בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

15. הערכים החברתיים הנפגעים כתולדה מביצוע העבירה בה הורשעה הנאשמת הם שמירה על חיי האדם ועל שלמות הגוף, הגנה על שלום הציבור ובטחונו, וכן הגנה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק.

ההלכה הפסוקה עמדה על החומרה הרבה הטמונה בעבירות נשק, שהפכו ל"מכת מדינה", ועל ההשלכות מרחיקות הלכת של הסחר בנשק על ביצוע עבירות שונות והחרפת תוצאותיהן. בשורה של פסקי דין תיארו בתי המשפט את הסכנה החמורה בזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, את הסיכון המוגבר

הגלום בהחזקת נשק בלתי חוקי ואת השלכות החזקת נשק כאמור על ביצוע עבירות חמורות נוספות, ובכלל זה עבירות בטחוניות (ע"פ 9702/16 אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 לפסק דינו של כב' השופט מינץ (פורסם במאגרים 13.9.2017); ע"פ 2398/14 אלהזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לפסק דינו של כב' השופט עמית (פורסם במאגרים 8.7.2014); ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 04.12.2011)).

במהלך השנים ניכרת מגמת החמרה בענישה המושתתת על עבירות הנשק, ובכלל זה אף על עבירות סיוע לסחר בנשק. זאת מתוך התחשבות בשיקולי הרתעה, ובאינטרס הציבורי בביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים (ע"פ 2880/23 מדינת ישראל נ' עיסא (פורסם במאגרים 25.04.2023); ע"פ 3569/22 מדינת ישראל נ' חדיד (פורסם במאגרים 23.06.2022); ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (פורסם במאגרים 14.04.2022); ע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (פורסם במאגרים 19.12.2021); רע"פ 5613/20 אלהזייל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 25.08.2020); ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (פורסם במאגרים 5.11.2019)).

בהתאם נפסק לא אחת, כי ברירת המחדל בעבירות נשק היא מאסר בפועל, אף במקרים בהם נעדר הנאשם עבר פלילי, תוך מתן דגש לצורך בהרתעת הרבים והרתעת היחיד (ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (פורסם במאגרים 18.07.2019); ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור (פורסם במאגרים 01.02.2015)).

אף אפנה לתיקון 140 לחוק העונשין, במסגרתו נקבע עונש מינימום של רבע מהעונש המרבי בעבירות של החזקה, נשיאה וסחר בנשק. תיקון זה אמנם אינו חל בענייננו, אך מצביע על מגמת החמרה בענישה על עבירות נשק.

16. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב לא רק בחומרת העבירות כשלעצמן, אלא גם בחומרת הנסיבות שבהן בוצעו. במקרה שלפני, סייעה הנאשמת בביצוע עסקה במהלכה נמכרו שני אקדחים ומחסניות מתאימות. הנאשמת ראתה את האקדחים והמחסניות במהלך הנסיעה, כך שלכל הפחות החל משלב כלשהו במהלך הנסיעה היתה הנאשמת מודעת לתכלית הנסיעה, ולכך שמדובר בעסקת נשק. במקרה דנן, הנשק לא הגיע לגורמים פליליים, אך אין להקל ראש מפוטנציאל הנזק הכרוך במעשי הנאשמת.

לצד זאת, יש להתחשב בכך שמדובר באירוע נקודתי, בגדרה של עסקה אחת, כאשר חלקה היחסי של הנאשמת בפרשה מצומצם, בהיותה מסייעת לעבירה. הנאשמת לא היתה מעורבת בתכנון העסקה, ואף לא נכחה במעמד ביצוע העסקה. גובה התמורה הכספית אותה קיבלה הנאשמת על חלקה בפרשה (₪ 400) מעיד על תפקידה המוגבל בפרשה.

17. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, שכלל נסיבותיהם חמורות מנסיבות האישים במקרה דנן, בין היתר מאחר שמידת המעורבות של הנאשמים בפרשות המדוברות גבוהה ממידת מעורבותה של הנאשמת במקרה דנן. מרבית הפסיקה אף עסקה בסחר בנשק אוטומטי מסוג רובה, בעוד במקרה דנן עסקין

בנשק חצי אוטומטי מסוג אקדח, שפוטנציאל הפגיעה שלו נמוך מפוטנציאל הפגיעה של רובה, כדלקמן:

ת"פ (מחוזי חיפה) 52355-03-22 מדינת ישראל נ' אל פתאח מסרי (פורסם במאגרים 27.03.2023) - נאשמים 2 ו- 3 הורשעו במסגרת עסקת טיעון בעבירות של סיוע לסחר בנשק. הנאשמים היו מעורבים במכירת נשק לסוכן משטרת. נאשם 2 פעל בהנחייתו של נאשם 1, קיבל כסף מהסוכן ומסר לו בתמורה רובה מסוג קלאצ'ניקוב. במקרה אחר היה נאשם 3 מעורב בעסקת סחר ברובה מסוג M16, מחסניות וכדורים. הוא נכח בעת ביצוע העסקה, היה שותף לפירוק הנשק לחלקים ולהכנסתו ביחד עם מחסניות לשקיות, נשא ביחד עם מעורבים אחרים את המחסניות, וכן היה מעורב בשינוע הנשק עד להגעתו ליעדו. נקבע מתחם עונש בעניינם של נאשמים 2 ו- 3 שנע בין 19 לבין 42 חודשי מאסר בפועל, והושת על כל אחד מהם עונש של 19 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ע"פ 2802/18 ג'ואמיס נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 26.07.2018) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת סיוע לסחר בנשק, בשל מעורבותו בהובלה ברכב של רובה מסוג M16 במסגרת עסקת סחר עם סוכן. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש שנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר והשית על הנאשם עונש של 15 עונשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפחית את עונשו של המערער וגזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל, בשל נסיבותיו האישיות החריגות ותסקירי שירות המבחן המעידים על סיכויי שיקומו הגבוהים.

ת"פ (מחוזי ים) 69797-03-23 מדינת ישראל נ' מחמד עלי (פורסם במאגרים 22.11.2023) - הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת סחר בנשק. הנאשם היה מעורב בהשגת אקדח לצרכי מכירתו לסוכן, ובהובלת האקדח לסוכן. נקבע מתחם עונש שנע בין 28 ל- 48 חודשי מאסר בפועל והושת על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

בנוסף, אפנה לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 8207/19 אליהו נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 13.07.2020) - המערער הורשע בעבירה של סיוע לעסקה אחרת בנשק. בשני מקרים שונים קישר המערער בין סוכן משטרת לבין אחר לצורך רכישת נשק. במקרה הראשון הסיע המערער את הסוכן לביתו של המעורב הנוסף, והיה מעורב באופן פעיל במו"מ, בסופו נרכש אקדח. במקרה השני, תיווך המערער באופן פעיל בין הסוכן לבין המעורב הנוסף ברכישת שני רובי קרלו. בית משפט קמא קבע את מתחם העונש כנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

ע"פ 3569/22 מדינת ישראל נ' חדיד (פורסם במאגרים 23.06.2022) - המשיב 1 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של סיוע לסחר בנשק שלא כדין. המשיב הצטרף לנסיעה במסגרתה הסיע מעורב נוסף

סוכן משטרת בדרכו לביצוע עסקת נשק לרכישת רובה M16, הציג לסוכן תמונות של כלי נשק שונים למכירה והנחה את הנאשם האחר להיכן לנסוע לצורך ביצוע העסקה. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה הנע בין 14 - 36 חודשי מאסר וגזר על המשיב עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב והעמידו על 21 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי י-ם) 20477-02-20 מדינת ישראל נ' מזערו (פורסם במאגרים 16.07.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירת סיוע לסחר בנשק. הנאשם היה מעורב בעסקת סחר בנשק במסגרתה נמכרו אקדח ומחסנית לסוכן משטרת. הנאשם נהג ברכב שבבעלותו, אסף את הסוכן, כאשר במהלך הנסיעה נמסר האקדח לסוכן. הנאשם, הסוכן ואדם נוסף, נסעו למקום נסתר כדי לבדוק את האקדח. אחר שהמחסנית נתקעה, סידר הנאשם את התקלה. הנאשם גם היה מעורב במו"מ על תמורת האקדח. נקבע מתחם עונש שנע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל והושת על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר ומאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 52782-09-22 מדינת ישראל נ' עסילה (פורסם במאגרים 31.05.2023) - נאשם 3 הורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק. נאשם 3 היה מעורב בעסקה עם סוכן משטרת, במהלכה נמכרו אקדח יחד עם ערכת "רוני" המיועדת לאקדח זה. נאשם 3 נכח בפגישה עם הסוכן ונאשם 1 - שמסר את האקדח וערכת רוני המותאמת לסוכן. נאשמים 1 ו- 3 הרכיבו את הערכה ופירקו אותה. הוא גם היה מעורב במו"מ על רכישת האקדח, במסגרתו גם הוצע לסוכן לרכוש כלי נשק נוספים. נאשם 3 התקשר לאדם נוסף וביקש ממנו לשלוח לו תמונה של אקדח ולעדכן בדבר מחירו. נאשם 3 הוא שספר את הכסף שהתקבל בגין העסקה. נקבע בעניינו של נאשם 3 מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והושת עליו עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ע"פ 8280/15 גולאני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 28.03.2016) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיוע לעסקה בנשק והחזקת נשק. בעסקת נשק בה היה מעורב סוכן נרכשו שני רובי M16 ואקדח. המערער נפגש עם מעורבים נוספים בעסקה, בהם הסוכן. העסקה עצמה בוצעה בעודו ברכב. בשלב מסוים הגיעו כוחות משטרה למקום במטרה לעצור את המעורבים. בתגובה לכך יצא המערער מהרכב, כשבידו אקדח שהיה ברכב, ומסר אותו לשוטר שהיה במקום. בית משפט קמא קבע מתחם עונש בעניינו של המערער, שנע בין 16 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

ת"פ (מחוזי י-ם) 35608-04-18 מדינת ישראל נ' קורד (פורסם במאגרים 28.02.2019) - נאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון סחר בנשק. נאשם 2 נפגש עם סוכן משטרת ועם אדם נוסף. אחר שהוצע לסוכן לרכוש רובה מסוג M16 חלוד, הציע נאשם 2 למכור לו נשק ממקור אחר ובהמשך מסר לו תמונה של רובה M16 המוצע למכירה. נקבע מתחם עונש שנע בין 12 - 24 חודשי מאסר והושת על נאשם 2 עונש של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

18. לאור כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובעת את מתחם העונש ההולם כנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

ה. חריגה ממתחם העונש ההולם

19. בהתאם להוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, במידה שנאשם השתקם, או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם, רשאי בית המשפט להורות כי העונש שיושת על הנאשם יחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. בהתאם להוראת סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין, גם במקרים בעלי חומרה יתירה, יכול בית המשפט להורות על חריגה ממתחם העונש מטעמי שיקום כאמור, וזאת בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן.

אני מתרשמת כי עניינה של הנאשמת נמנה על המקרים יוצאי הדופן המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם, חרף חומרת העבירה בה הורשעה הנאשמת. הנאשמת מצויה בעיצומו של הליך שיקום, היא מתייצבת לכל המפגשים שנקבעו לה בתכנית בה שולבה, משתפת פעולה עם שירות המבחן, ללא אינדיקציה להפרות מצידה לאורך התקופה הממושכת בה שוהה הנאשמת במעצר בתנאים מגבילים. שירות המבחן התרשם מקיומו של פוטנציאל שיקומי, וכי הסיכון להישנות מעשה העבירה פחת. אמנם עוד צפויה לנאשמת עבודה מאומצת. הנאשמת מצויה בשלב הראשוני של התהליך הטיפולי. אך התנהלותה והמגמה החיובית שתוארה בעניינה מעידים על קיומו של סיכוי של ממש לשיקומה.

20. ראוי להתחשב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת. הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות. היא הודתה במסגרת הסדר הטיעון בעובדות כתב האישום המתוקן, קיבלה אחריות על מעשיה וחסכה הצורך בשמיעת עדויות. כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשמת הביעה צער וחרטה על מעורבותה בפרשה, תיארה כי היתה מונעת מאילוצים כלכליים, ביטאה עמדות הנוגדות לשימוש בנשק, הבנה לכך שפעלה ללא שיקול דעת, מבלי לחשוב על השלכות מעשיה על עתידה, וכן הכרה במחירים שהיא ובני משפחתה משלמים בשל מעשיה. אף כי, כאמור, שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מצויה עדיין בשלב הראשוני של הבנת חומרת העבירות המיוחסות לה.

21. דגש מיוחד יש ליתן לנתוניה של הנאשמת ולאתגרים יוצאי הדופן עימם נאלצה הנאשמת להתמודד. הנאשמת בת 29, אם לארבעה ילדים שאינם מצויים בחזקתה. עד למעצרה טיפלה באימה, הסובלת מבעיות בריאותיות ותפקודיות, וסייעה בפרנסת משפחתה. הנאשמת עצמה מתמודדת עם אתגרים בריאותיים, היא מצויה במצב כלכלי דחוק, שהושפע גם ממעצרה, כאשר במהלך תקופה זו בוטל הליך איחוד תיקים בהוצאה לפועל בעניינה בשל הפקעת הסדר תשלום.

בילדותה חוותה הנאשמת מעברים תכופים בין מגורים בירדן לבין הארץ וניתוק לסירוגין ממי מהוריה. זאת כשברקע מצבה הרפואי המידרדר של אמה, קונפליקטים בין משפחת אמה לאביה, עוני, יחס משפיל כלפיה וכלפי אחיה מצד המשפחה המורחבת, וקושי במילוי צרכיה הרגשיים והבסיסיים. הנאשמת נשרה מהלימודים קודם להשלמת 12 שנות לימוד ועבדה לפרנסת משפחתה מגיל 14. בעודה בת 15, אולצה הנאשמת להינשא לגבר המבוגר ממנה ב- 14 שנים,

אותו לא הכירה, ואשר לו שתי נשים נוספות. הנאשמת התגרשה בגיל 20. הגרוש לקח את ילדיה לחזקתו ללא הסכמתה, תוך שהוא מונע ממנה קשר עימם.

כעולה בתסקיר שירות המבחן, על אף מורכבות נסיבות חייה, הנאשמת לא היתה מעורבת בפלילים עד לפרשה דנן, התאמצה לתפקד באופן תקין במישורי החיים השונים, נדרשה לגלות אחריות כלפי משפחתה, ולקחה על עצמה תפקידים שאינם מותאמים לגילה, בעודה בעלת יכולות תפקודיות טובות ושייכות נורמטיביות לעתיד.

22. כמו כן ראוי ליתן הדעת למשך הזמן בו היתה הנאשמת נתונה במעצר ובמעצר בפיקוח אלקטרוני. הנאשמת היתה נתונה במעצר מיום 14.3.23 ועד ליום 6.6.23, אז הושמה במעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני. החל מיום 30.1.24 הוסר האיזוק האלקטרוני והנאשמת נותרה במעצר בית מלא עד היום.

23. באיזון בין השיקולים שנמנו, מתוך התחשבות בפוטנציאל לשיקום של הנאשמת ובכברת הדרך שעברה, ומחמת כך ששליחתה למאסר תשיג לאחור הליך זה ותפגע משמעותי בנאשמת ובבני משפחתה, החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולהסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות, צו מבחן ומאסר מותנה.

ו. סוף דבר

24. נוכח האמור, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

(א) 9 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרה, אשר ירוצו בעבודות שירות, במרכז לקשיש ראשל"צ, רמת אליהו, בכתובת אמיל זולא 23, ראשון לציון, החל מיום 2.6.24. במועד זה על הנאשמת להתייצב ביחידת ברקאי, עבודות שירות, שלוחת מרכז, רח' לוחמי בית"ר 6 רמלה, בשעה 8:00. הנאשמת מוזהרת, כי אם לא תעמוד בתנאי עבודות השירות, היא עלולה לרצות את יתרת תקופת המאסר בדרך של מאסר בפועל.

(ב) מאסר על תנאי למשך 10 חודשים. הנאשמת תישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורה מן המאסר תעבור על עבירת נשק מסוג פשע.

(ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים. הנאשמת תישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורה מן המאסר תעבור על עבירת נשק מסוג עוון.

(ד) ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשמת מוזהרת, כי אם לא תשלים את צו המבחן יידון עונשה מחדש.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"ד, 17 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.